

ба не се чуваха никакви викове и ридания. Водата покриваше кувертата.

Внезапно Мاريو се отпусна на колѣне, съ кръстосани ръце и издигна къмъ небето очи.

Джулиета си закри лицето съ ръце. Когато тя следъ малко вдигна глава, параходътъ бѣше изчезналъ. По Амичисъ

Хитритѣ катерички

Преди две лѣта нѣколко ученици се сдружихме, купихме си шатъръ и отидохме да лѣтуваме въ боровата гора на Рила. Не далечъ отъ насъ разпънаха шатъръ ученици отъ другъ класъ.

Единъ день ние забелѣзахме, че орехитѣ и сухаритѣ, които бѣхме донесли съ себе си, намаляваха много бързо. Ние погледнахме къмъ съседния шатъръ многозначително.

Скоро, обаче, забелѣзахме, че когато нѣма никой въ шатѣра, отъ околнитѣ дървета по него скачатъ катерички, която после се промъкватъ вжтре. Ние започнахме да ги следиме и открихме, че тѣ задигатъ провизиитѣ ни и ги складиратъ въ хралупитѣ на близкитѣ дървета.

Тогава ние решихме да се пошегуваме съ тѣхъ. Затворихме всичко въ тенекени кутии; всрѣдъ шатѣра завързахме единъ орѣхъ съ връвъ, която турихме на земята, а другиятъ и край изтеглихме презъ шатѣра отвън, гдето се бѣхме притаили и презъ една дупка гледахме, що ще се случи.

Наскоро въ шатѣра влезе една малка катеричка. Тя се огледа и като видѣ вързаня орѣхъ, бутна го съ кракъ, като котка, когато си играе съ прежда. Следъ това го хвана съ преднитѣ си крачета и като се опна назадъ, опита се да скъса връвта. Като разбра, че орѣхътъ е здраво вързанъ, тя се спрѣ, погледа го, следъ това се наведе, бързо пригиза връвта и избѣга съ орѣха.

Ние влѣзохме, свързахме другъ орѣхъ на връвта и го окачихме тъй, че да виси надъ земята, колкото да може да се стигне съ скокъ. Излѣзохме и пакъ се скрихме, като джърахме края на връвта.

Подирѣ малко дойде друга катеричка. Тя се изправи на заднитѣ си крака и нервно заскача подъ орѣха. Въ този моментъ единъ отъ насъ потегли връвта и катеричката се заиздига съ нея. Но сега хитрушка бързо пригиза връвта и избѣга съ орѣхътъ.

Тогава ние решихме да се пошегуваме още веднажъ съ катеричкитѣ. Завързахме единъ орѣхъ на единъ боровъ клонъ и повисихме орѣха, но по-високо, отколкото съ скокъ да може да се достигне. Скрихме се и гледахме, що ще се случи.

Подирѣ малко на земята подъ орѣха притича една катеричка. Тя погледна къмъ орѣха, но разбра, че съ скокъ не може го стигне; бързо се покачи по дървото, спрѣ се на клона, гдето висѣше орѣха, наведе се, хвана връвта, затегли я бързо, хвана орѣхчето и като го изяде, бутна надолу връвта. И този пътъ катеричката ни надхитри.

Юрдановъ.

Желание

Клонченца зеленки,
Ябълки червенки,
Хубавички сж!

Ехъ че ми сж драги,
А какви сж благи,
Сладостъ, чудеса!

По-голѣмъ да стана,
А че да си хвана
Онуй клонче тамъ.

Да се поиздигна
Да мога да стигна,
Че да ямъ, да ямъ!

П. Р. Славейковъ.

„Детски другаръ“ е издание на Комисията за християнско възпитание. Абонаментътъ е 30 лева годишно — въ предплата. За петъ или повече абонамента на една адресъ — по 25 лева. Всичко да се адресира до ул. Гладстонъ, № 52, София.